

Ehrharta calycina

Synonyma:

České jméno:

Anglické jméno: perennial veldtgrass, purple veldtgrass

Čeleď: *Poaceae*

Obr. 1. Habitus rostliny. Foto: Harry Rose

Původ: Domovinou jsou savanovité pláně v jižní Africe, tento typ krajiny se zde nazývá veld – odtud i anglický název této trávy.

Sekundární rozšíření: Kolem roku 1900 zavlečena do Austrálie, dnes je zde rozšířena v jihovýchodní části kontinentu (Jižní Austrálie, Nový Jižní Wales, Victoria, Tasmánie). V roce 1928 introdukována do Kalifornie v USA, v roce 1956 pak na Nový Zéland. Z evropských zemí jsou známy nálezy z Portugalska z okolí Lisabonu a Setúbalu a z několika oblastí Španělska (provincie Pontevedra, Cáceres, oblast kolem NP Doñana, Menorca), a to již od začátku 80. let minulého století

Rozšíření v ČR: Druh není přítomen ve volné přírodě ČR.

Cesty zavlečení: Záměrně rozšiřována do nových oblastí jako pícnina a dále jako pokryv zabraňující erozi.

Popis: Vytrvalá trsnatá tráva dosahující výšky nejčastěji mezi 30 a 70 cm, nicméně v optimálních podmínkách vyroste i přes 1,5 m. Listy 7 – 20 cm dlouhé, matně zelené, často načervenalé až nafialovělé, jsou až 7 mm široké. Okraje čepele mnohdy zprohýbané (obr. 2). Květenství jsou 7 – 25 cm dlouhá, v období plného květu bývají klásky ohnuté jedním směrem (obr. 3). Jednotlivé klásky obsahují 3 kvítky, postranní dva jsou sterilní, pokryté tenkými vlásky a nahore zašpičatělé (obr. 4). Rozmnožuje se především semeny.

Obr. 2 Detail listu. Foto: Harry Rose

Obr. 3 Květenství. Foto: Harry Rose

Obr. 4 Detail klásku. Foto: Harry Rose

Obr. 5 Báze listu. Foto: Harry Rose

Možnosti záměny: Nejpodobnější jsou další druhy rodu *Ehrharta*, konkrétně *E. erecta* a *E. longiflora*. Oba zmíněné druhy se též sporadicky vyskytují v několika zemích jižní Evropy. Spolehlivé rozlišení mezi těmito druhy vyžaduje specialistu.

Riziko: Tato tráva má tendenci vytvářet husté monodruhové porosty, představuje silnou konkurenci pro ostatní druhy, hustý drn brání klíčení jiných rostlin. Zranitelné jsou porosty

roztroušené křovinné vegetace, které jsou postupně přeměňovány v traviny. Rostlina také zvyšuje riziko výskytu požárů.

Likvidace: Mechanické metody jsou vhodné jen na malá území. Lze použít vytrhávání či vyrývání, případně pokrytí plochy fólií nebo alespoň 15 cm silnou vrstvou slámy. V Austrálii mají i dobré zkušenosti s jarním pravidelným sečením a vypásáním. Nejúčinnější metodou je aplikace herbicidů, ideálně zjara v období největšího růstu a před kvetením. Používají se selektivní (fluazifop-P, haloxyfop) i neselektivní (glyfosát) herbicidy. Nutností je opakování postřiku i v dalších letech.

Zdroje:

<https://florabase.dpaw.wa.gov.au/browse/profile/347>

<https://gd.eppo.int/taxon/EHRCA/datasheet>

http://ucjeps.berkeley.edu/eflora/eflora_display.php?tid=23852

<https://www.cabi.org/isc/datasheet/114037>

https://commons.wikimedia.org/wiki/Category:Ehrharta_calycina – obr. 1, 4

Autor: Tomáš Görner, AOPK ČR (tomas.gorner@nature.cz)

Vytvořeno: 20. 3. 2021